

Director:

Joan Bessón

Consell de Redacció:

Lluís Torres, Eugeni Rius, Frederic Nadal, Joaquim Elcacho, Antoni Rabal, Víctor Busquet, Joan Carles Torra, Miquel Ramón.

Fotografia:

Pere Cornelles, Josep Nogués i Joan Safont

Col·laboració especial:

Francisco Mora i Montserrat Ponsa.

Col·laboradors:

Miquel Moreno, Joan Cortés, Manel Clot, Miquel Barbany, Carles Nogueira, Juli Santa Eugènia, Joan Marqués, Àngel Ruiz, Joan Ignasi Llagó, Raimon, Eugeni Estradé, Antoni Jonch, Mercè Barnils, Isidre Torradabella, Esteve Banús, Jordi Riba i Enric Roca.

Humor:

Isidre Bonet i Ramon Vilanova

Administració:

Maria Josep Bessón

Distribució i subscripcions:

Jordi Bessón

Edita: JBB

Redacció i Administració:

Torras i Bages, 11, 1.ª B

Granollers

Telèfon:

870 09 00 (3 línies)

Publicitat:

L'ACTUALITAT COMARCAL

Imprimeix:

BENGAR, Isabel de Villena, 50

Granollers

Dipòsit Legal:

B-34.273 - 1982

L'ACTUALITAT COMARCAL no es solidaritza necessàriament amb l'opinió dels seus col·laboradors.

Queda prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol text, dibuix o fotografia sense esmentar la seva procedència.

És una publicació
Grup Atzagaia

Dretes o esquerres (II)

Raimon

Dins el limitat espai d'un simple article de premsa, poc més es pot fer que esboçar opinions extractades especialment si el tema és quelcom complicat i fins i tot un xic veri-

nós, com sembla que va ser el nostre. Per això ha instància de varies sol·licituds avui intentarem clarificar aquelles suggerències o dubtes al tema ¿on comença o acaba tant la dreta com l'esquerra? (políticament parlant, és clar).

Hem vist sofriments i holocaust de religiosos a Sud i Centre Amèrica a mans de guerrillers i botxins en tantes revolucions de diferent signe com allà es produeixen...

Hem vist i hem escoltat al Sant Pare en els seus continus i atrevits desplaçaments a tants països arreu del món i també hem llegit les seves encíclics; de tot el que s'en una enorme preocupació pel tercer món i concretament per les classes menys afavorides. Tot el seu procés és un cant a la criatura humana, independent de sexe, color, situació, procedència... La seva veu puja de to quan es dirigeix als capdavanters implicant-los en la solució a tantes necessitats com són la subsistència, les atencions, la llibertat, la cultura, la dignitat, un lloc de treball...

Qualsevol persona de mitjana clarividència s'atreveria a classificar aquesta posició del capdavanter de l'Església de política de dretes?

Quan aquí, a casa nostra, un home que tenia la «mania» de fer país, va posar tota la seva intel·ligència i activitats en crear una banca forta i catalana (en aquella època no es podia pensar en crear altres institucions), i ho va deixar tot així que l'evolució política del país li va permetre dedicar-se plenament a la reconquesta d'altres institucions que ell considerà més preemptòries, quan aquell home, diem, des del seu lloc de màxima responsabilitat va deixar aquella banca (amb les sensibles conseqüències que ara hem vist), i es lliurà amb cos i ànima a crear les bases d'una nova reinaxença per a tots els catalans que hem nascut, vivim i treballem a Catalunya, independent de procedència i situació...

Quan aquell home ens recorda que en altres èpoques, igualment tràgiques, el país logrà redreçar-se aglutinant les voluntats necessàries per a exprimer solucions quan semblava que no hi havien, creant un equip voluntariós quan semblava que no hi havia voluntat i fent molt més del que es feia quan tan necessitat estava el país de sostreure aquella atonia suïcida -tres motius presents a tot hora en la seva capacitat de treball, que és molta-, quan aquell home, diem, es mou intensament en tantes direccions i cercles certant redreçaments col·lectius en l'economia, en el treball, en la cultura... és evident que els seus plantejaments estan molt per damunt de mesquineses semàntiques, i no criem que ningú, amb un mínim de lògica i de bona fe, s'atreveixi classificar el missatge del nostre President de dreta o d'esquerra; en tot cas es podria concretar: «fer país» que és tant com dir fer poble, fer família, desenvolupar plenament l'individu. Condicionaments que estan per damunt del mot esquerra o dreta.

Per contra, tenim factors inversos. Recordem la vaga dels metros a Barcelona de l'any passat, quan l'alcalde d'aleshores Narcís Serra hi intervingué amb ànim de cercar punts de coincidència entre l'empresa i els vaguistes, fer ressaltar que una taquillera del metro guanyaria més que un funcionari amb carrera i, prèvies les oposicions del cas, Cap de Departament del seu Municipi. Al que se li contestà amb èmfasi:

«quina culpa tenen les taquilleres que els Caps de Departament fossin tontos!»

Aquest egoïsme és freqüent en diversos estaments i la solidaritat mal entesa fa que es produeixin plantejaments amb violència per excedents de plantilla que, de realitzar-se com aconsella el sentit comú es salvarien moltes empreses i conseqüentment la majoria de llocs de treball. Prou hi ha cursos accelerats per a reciclar oficis, prou tenim instituts de treball i unes universitats laborals amb escassa incidència... mentre que quantiosos adolescents amb una cultura general més o menys sòlida, no poden obtenir a un lloc de treball per manca de unes nocions pràctiques, que és el que priva en les sol·licituds de premsa o de la borsa de treball.

El paternalisme, antic factor de dretes, talment sembla un element imprescindible en l'exercici de les actuals institucions responsables, tant a l'hora dels problemes empresarials, reivindicacions d'oci o d'esplai, ciutadania, etc. Cada dia hi ha més interessos creats que s'imposen amb el tot o res, avui aquí.

Un sector excessivament conservador de places de treball impossibles, desconfia d'un altre sector de dinàmica industrial amb preus ajustats i fabricats superiors, cara a la necessària agresivitat enfront els mercats a reconquerir. Podrien dir-nos honradament quin d'aquests grups representa la dreta o l'esquerra?

Naturalment, després de tot això, la pregunta subsisteix: ¿On comença on acaba la dreta o l'esquerra?

Al nostre costat -dreta o esquerra, segons ens mirem directament o al mirall- poden sorgir elements o situacions simpàtiques o antipàtiques, favorables o desfavorables. No hi fem un casament de conveniència!. Valorem-los un per un sense passió, i si la suma dels seus valors és favorable a un d'ells fem-nos-en solidaris, almenys mentre duri la seva credibilitat però, per favor, no li posem cap etiqueta!

Pel que s'ha exposat, doncs, es desprèn la relativitat que significa fer servir una sola paraula per a definir un home, una causa o la política d'un poble.

Quan l'Espriu platicava sobre aquell poble que idolatrava la justícia, l'amor, el progrés, a l'extrem de preservar-los dins un cofre d'estrelles que representava la veritat, era conscient de la seva vulnerabilitat com es demostrà al desintegrar-se cofre i contingut al caure de les mans del vell monarca dipositari. No obstant, les estrelles, una a una, o en petites fraccions, continuaren il·luminant espurnes de veritat enmig dels protagonismes encontres d'aquell poble. La veritat doncs, com diu l'Espriu, és llum, i al seu recés pot trobar-s'hi bé la justícia... l'amor... el progrés... Llàstima que, al caure, es fraccionessin aquells trossos, i tantes baralles d'avui siguin per creure's cadascú el seu absolut i únic posseïdor!